

havde været til Behandling, nemlig om Møntvæsenet, og dette Lovforslag blev ikke blot fremsat, men ogsaa færdigbehandlet og gjort til Lov, til Trods for at Brev om Folketingets Opløsning var udstedt. Det er, hvad der historisk foreligger om den Ting, hvis man ikke vil gaa mere end 36 Aar tilbage.

Jeg ser derfor ikke nogen Grund til de Forsøg paa at opmuntre til Strejke, som har fundet Sted. Strejker kan være meget godt, naar de er berettigede. Strejker er altid ilde anbragt, naar de er uberettigede, og den Strejke, man her har forsøgt, har været uberettiget.

I øvrigt har jeg kun faa Bemærkninger at gøre til Henstillinger og Ønsker, der er fremsat. I al Almindelighed vil de naturligvis i den Udstrækning, som det nuværende Ministerium har dermed at gøre, blive behandlet; det gælder f. Eks. den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Hendriksen har fremsat om at faa Rede paa, hvorledes den direkte Rute til Island har virket. Der er af Erhvervsministeriet truffet Foranstaltninger til at indhente Oplysninger herom, som til sin Tid vil kunne foreligge for det ærede Medlem og den høje Rigsdag.

I øvrigt er det jo min Mening, at der ved Kriselovens Behandling for faa Dage siden er skabt fuld Klarhed over Folketingets Stilling til det vigtigste Spørgsmaal, der for Tiden foreligger. Det Lovforslag, som blev Resultatet af Afstemningen, vil være et blivende historisk Vidnesbyrd om Valgets Nødvendighed.

Af de kritiske Bemærkninger, her er fremsat, finder jeg kun Grund til at tilbagevise enkelte. De ærede Medlemmer Nr. N. Neergaard og Hr. Holger Andersen har foreholdt mig, at jeg har kritiseret Domstolskendelser, en af Højesterets og en af Søndre Landsrets. Dette er fuldkommen fri Fantasi eller bygget paa urigtigt Referat. Jeg har ikke kritiseret Domstolskendelser, men forbeholder mig den samme Ret, som andre Mennesker har, til at blive forbavset over Domme, og samme Ret, som andre Mennesker har, til at ønske offentlig Votering i Højesteret.

Det ærede Medlem Hr. Rode har fremsat nogle besynderlige Bebrejdelser. Han citerede en Udtalelse af mig, gaaende ud paa, at Formueejerne skulde betale Kronestigningens Fordele for dem, saa at det kunde opveje, hvad andre bragte i Offer under Deflationen. Jeg forstod, at det ærede Medlems Bebrejdelse navnlig gik ud paa, at dette Kravs Opfyldelse i Form af et Lovforslag først var kommet i denne Rigs-

dagssamling, altsaa længe efter at det efter det ærede Medlems Mening burde være kommet.

Jeg indrømmer, at der meget vel kan diskuteres om, hvorvidt det er for tidligt eller for sent, at et saadant Lovforslag kommer, men det er i hvert Fald paa dette Stadium temmelig uforment at diskutere dette efter det Forløb, Forhandlingen om Formueafgiftsforslaget saa nylig har faaet. Hvis jeg endelig ikke har forhastet mig med Fremsættelsen af dette Lovforslag, saa er det jo muligt, at dette skyldes visse Erfaringer om Folketingets Bedømmelse af Formueafgiftsforslag, ogsaa om det radikale Venstres Holdning til saadanne. Thi i 1924 fremsatte det nuværende Ministerium som bekendt et Forslag om en Formueafgift, hvis Gennemførelse vilde have valuta-mæssig Værdi og desuden virke som en betydelig Frigørelse for Statsudgifter, hvorved Midler til Indsats overfor Krisen og Arbejdsløsheden var kommet til Raadighed. Dette Lovforslag mødte ikke Tilslutning, heller ikke fra det radikale Venstre, og min Trang til at komme i Uoverensstemmelse med det radikale Venstre har altsaa ikke været stærkere end, at jeg har ventet til denne Rigsdagssamling med at fremsætte et nødvendigt Forslag i saa Henseende. Forslaget om Formueafgift blev altsaa nu fremsat i Form af den stærkt begrænsede Kriseafgift, men selv til dette Forslag indtog det radikale Venstre, som vi ved, en Holdning, der ikke har vakt lutter Anerkendelse og navnlig ikke Partiets Holdning til Anvendelsen af denne Kriseafgift.

Naar jeg ser paa disse Erfaringer, finder jeg, at det vel i og for sig er tidsnok, Lovforslaget om Formueafgift er kommet, og det ærede Medlems Beklagelse af, at det ikke er kommet før, har vel derfor ikke saa megen Realitet i sig.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa nogle Betragtninger om, hvorom et Folketingsvalg skulde staa. Begivenhederne i Lørdags har formodentlig vist, at der er særdeles godt Grundlag for et Valg, hvis Regeringen da mener, at der skal udrettes noget overfor den voksende Arbejdsløshed — noget andet end Talemaader. Begrundelsen af et Valgs Nødvendighed behøver jeg derfor efter Begivenhederne i Lørdags neppe at gaa dybere ind paa.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel vendte tilbage til Landmandsbankspørgsmaalet og ønskede, at jeg skulde være tavs om Fortidens Svindel og om det, som denne medførte for Landet. Nej, det maa det ærede Medlem ikke vente. Jeg skal fremdeles